

imod det, at jeg gerne vil høre Det Konservative Folkepartis holdning til det.

Det var forslaget om, at man skulle have flertalsafgørelser på strukturfondsområdet, altså at fastlæggelsen af disse store midlers anvendelse skal kunne ske med flertal og ikke med enstemmighed som i dag. Det kunne jeg godt tænke mig at høre hvad hr. Kent Kirk mener om, for når dette nu er en forespørgselsdebat specielt om strukturfondene, så er det dog ret aktuelt, om man mener, at man på hele det store område skal kunne træffe beslutning med flertal, eller om det fortsat skal ske med enstemmighed, som vi i Dansk Folkeparti naturligvis foretrækker.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Fru Annette Just har åbenbart ikke forstået mit indlæg, og det beklager jeg selvfølgelig.

Jeg mener ikke, at vi skal gøre det her op i kroner og øre. Det, jeg lægger meget, meget stor vægt på, er, at vi betragter EU's strukturordninger ud fra et overordnet princip. Det var derfor, at jeg sammenlignede med Marshallhjælpen.

Jeg er da helt overbevist om, at man i 1940'erne også kunne have fundet amerikanske politikere, der syntes, det var for megen hjælp, man gav Vesteuropa på det tidspunkt. Men min pointe er så, at den hjælp, som USA gav dengang, og den hjælp, vi i princippet også giver til de sydeuropæiske lande i dag, den får vi tilbage igen på et eller andet tidspunkt.

Derfor kan man altså ikke gøre det her regnestykke op i kroner og øre og overførsler af penge fra det ene øjeblik til det andet. Vi får en større velstand totalt set i Vesteuropa ved, at vi er med til at hjælpe de mindre udviklede områder i gang.

Og til spørgsmålet om flertalsafgørelser vil jeg sige, at umiddelbart vil jeg være negativt indstillet over for det ud fra den betragtning, at dér, hvor vi gerne vil bruge flertalsafgørelser, er de steder, hvor det er meget svært at få vedtaget en politik, fordi det kræver enstemmighed.

Det er ikke mit indtryk, at man har svært ved at finde ud af, hvordan man skal fordele strukturfondsmidlerne, så jeg tror ikke, der er grund til at effektivisere beslutningsprocessen dér. Det kan være, at økonomiministeren er i stand til at rette mig, men jeg mener ikke, man har problemer med det.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jo, hr. Kent Kirk, jeg havde forstået det. Det, som hr. Kent Kirk sådan lidt overbærende sagde, var, at det her er jo sådan lidt hjælp til selvhjælp, og det kan vi jo få rigeligt igen og alt muligt.

Tag ikke fejl, Fremskridtspartiet ønsker også, at vi skal gøre noget for at hjælpe de øst- og centraleuropæiske lande, derom ingen tvivl. Men det, som hr. Kent Kirk talte om i sin ordførertale, var, om vi ikke skulle lave en ny kasse, en ny form for strukturfond.

Jeg mener bare, at det er ikke småpenge, vi taler om her. Og jeg mener helt ærligt, at det er noget helt andet, der skal til, nemlig at vi gør det mere ligeligt, sådan at vi også åbner markeder og lignende; men den diskussion kan vi tage senere hen.

Jeg vil gerne have svar på mit andet spørgsmål til hr. Kent Kirk om det, som hr. Kent Kirk sagde om skatteensretning, hvor der var et direkte spørgsmål til økonomiministeren om, hvorvidt det var rimeligt, at man kunne få lov til at lave forskellige former for beskatning for erhvervsvirksomheder – og hr. Kent Kirk brugte Irland som eksempel. Jeg er nødt til at spørge: Er det den konservative politik, at man ønsker at have ens beskatning i hele Europa? Hvis EU nu skal begynde at lave skatteregler, så vil jeg sige, så er det en ny politik for De Konservative.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg har mest indtryk af, at det er de dårlige viljers dag i dag.

Det, jeg pegede på omkring de indirekte støtteordninger, gjaldt specielt Irland, hvor man jo kan konstatere, at man faktisk kan etablere sig med virksomheder stort set uden at betale selskabsskat. Det er klart, det skaber nogle problemer, det må alle indrømme.

Jeg vil også gerne understrege, at vi ønsker ikke som sådan en harmonisering af hele skattepolitikken i EU. Derfor rejste jeg spørgsmålet til økonomiministeren med henblik på, at vi tager det element ind i en analyse af, hvordan vi skal forholde os til de ting, når vi diskuterer strukturfondsmidlerne.

Det, jeg kunne forestille mig, var, at man tog det ind på en måde, der svarer lidt til det, som vi har gjort omkring moms, hvor vi, hvad kan man sige, har lagt en bund, fordi vi siger: Det er ikke rimeligt, at der er nogen, der har nul moms,